El Seu nom

Per DavidG el dv., 08/01/2021 - 05:49

Quan vulguis pregar i no sàpigues com fer-ho, ni tampoc les pregàries apreses et siguin consol; agafa't a una sola paraula: un nom, el seu nom, el nom de Jesús.

El nom vol referir qualsevol realitat a una combinació de fonemes. El nom apunta, com un cartell indicador, que aquella realitat, aquella persona, és allà. Però, pronunciar el nom de Jesús és diferent, ho canvia tot. El nom de Jesús té poder. El poder de transformar la realitat fent que creixi en ella la llavor de Regne de Déu que és present en cada cosa, en cada persona. No es tracta d'una màgica combinació dels sons, es tracta d'Aquell que estic invocant. La veu que pronuncia el seu nom fa sensible el meu desig afectuós i la comprensió de la Seva vida a favor nostre.

En pronunciar el nom de Jesús, la meva persona redescobreix la seva identitat més pregona que està feta del tu a tu amb el Fill de Déu. La comunió amb el Fill ens fa fills, ens fa germans seus i de tots.

En pronunciar el seu nom estic cridant al qui s'amaga en cada encontre, en cada història, en cada persona. De manera que és amb el Jesús que habita totes aquestes realitats amb qui vull parlar, aquell qui vull escoltar. Es amb el Fill amb qui puc entendre'm i arribar a una comunió de germans en el Pare.

En pronunciar el Seu nom foragito les adherències que amb el pas dels anys arrossego i camuflen el meu ser més autèntic. El nom de Jesús espolsa el que no s'assembla a Ell: la fredor, la injustícia, l'agressió, l'oblit dels petits, la ignorància fruit de la supèrbia...

Pronunciar el Seu nom és començar a posseir la dolcesa de la Seva presència, la que va prometre per a cada dia, fins a l'instant en que el temps deixa de ser una seqüència. Amb la dolçor del Seu nom als meus llavis, rebo el coratge per endinsar-me amb pau en la incertesa.